

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Кърджали, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вергиния Еланчева

при участието на секретаря Симона Иванова
като разгледа докладваното от Вергиния Еланчева Административно
наказателно дело № 20245140200064 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5342183, издаден от ОДМВР-Кърджали, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на Г. Е. И. с ЕГН *****, адрес ****, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство на 21.02.2021 г. в гр.Кърджали.

Жалбоподателят Г. Е. И. намира атакувания електронен фиш за незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон. Твърди, че електронният фиш не му е връчен по надлежния ред съгласно чл.186, ал.4 от ЗДвП. В обжалвания фиш липсвало точно посочване на мястото на извършване на твърдяното нарушение, по ясен, разбираем и обичаен начин. Така било допуснато нарушение на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, която разписвала задължителните реквизити на електронния фиш. От словесното описание на нарушението във фиша не ставало ясно в какво точно се изразява то. Санкцията била наложена за превишаване на разрешената скорост за движение, за която не ставало ясно как е въведена - по закон или с пътен знак. В съдържанието на фиша липсвало отразяване на разпоредбата на чл.189, ал.6 от ЗДвП, регламентираща възможността за подаване на писмено възражение срещу фиша, липсвало отразяване и на чл.189, ал.8 от ЗДвП. Липсвали доказателства, че служителят, работещ със системата за видеоконтрол по време на установяване на твърдяното нарушение, е преминал необходимото обучение за работа с нея. Нямали доказателства за съставен

протокол по чл.10, ал.1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г., за снимката по чл.10, ал.3 от същата Наредба, както и за това, че средството за измерване е преминало проверка. Жалбоподателят моли съда да отмени атакувания електронен фиш.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Представил е чрез упълномощен адвокат молба-становище по делото, в която поддържа жалбата срещу атакувания фиш и излага подробни доводи за неговата незаконосъобразност. Моли за отмяна на електронния фиш, както и за присъждане на разноски в полза на адв.А. Е. М., за оказаната безплатна правна защита и съдействие по делото.

Административнонаказващият орган, редовно призован за съдебно заседание, не се представлява. Депозирал е чрез юрисконсулт писмена молба, в която оспорва жалбата и моли съдът да потвърди електронния фиш. Излага подробни съображения за неговата законосъобразност. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Областна дирекция на МВР-Кърджали.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призована за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.02.2021 г. на територията обслужвана от ОД МВР-Кърджали се осъществявал видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение със Стационарно преносим уред за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера ARH CAM S1 с фабр.№ 11743CF. Същият бил позициониран в гр.Кърджали на ул.„Първи май“, до бензиностанция „Елит“, където действащото ограничение на скоростта било 50 км/ч. за населено място. В 16.13 часа на 21.02.2021 г. бил заснет лек автомобил „****“ с рег. № ****, движещ се по ул.„Първи май“ в гр.Кърджали, посока от завод „Орфей“ към хотел „Ида“, със скорост 73 км/ч. при ограничение на скоростта 50 км/ч. След обработване на информацията от заснемането бил издаден атакувания електронен фиш, в който като нарушител било вписано името на жалбоподателя Г. Е. И. в графа собственик, на когото е регистрирано МПС/ползвател. В описателната част на електронния фиш било вписано движение с установена скорост от 73 км/ч. - превишаване с 23 км/ч., съставляващо нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена от приложените по делото писмени и веществени доказателства и доказателствени средства – Клип от 21.02.2021 г., в който е фиксирана скоростта на превозното средство, регистрационният му номер, датата на нарушението, номерът на техническото средство; Справка за собственост на МПС, видно от която собственик на лек автомобил „****“ с рег.№ **** е лицето И.Г.М. от ***; Сертификат от 12.01.2018 г. за проведено обучение за работа със СПУКС; Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 и Протокол от проверка № 70-С-ИСИС/01.10.2020 г., от

които се установява по безспорен начин техническата годност на използваното в случая техническо средство; Протокол за използване на Автоматизирано Техническо Средство или Система на датата 21.02.2022 г.; Снимков материал на разположението на уреда за заснемане.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок по чл.189, ал.8 от ЗДвП, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП забранява на водачите на пътни превозни средства при избиране скоростта на движение да превишават в населено място скоростта от 50 км/ч. Процесният случай е описан именно като такъв. Видно от атакувания електронен фиш мястото на нарушението е в гр.Кърджали. Тъй като е отчетено превишаване на допустимата скорост за движение в населено място с 23 км/ч., е приложена санкционната разпоредба на чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, предвиждаща налагане на административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, ако превишаването е от 21 до 30 км/ч. В случая от събраните по делото доказателства безспорно се установи, че на 21.02.2021 г. с автомобила „****“ рег.№ **** е било извършено административно нарушение. Не се доказва обаче жалбоподателят да е автор на процесното деяние, съставляващо гореописаното управление на МПС с превишена скорост. Автомобилът е собственост на лицето И.Г.М. от ***, а съгласно правилото на чл.188, ал.1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Към датата 21.02.2021 г. жалбоподателят Г. Е. И. не е бил собственик на превозното средство, нито пък има данни да е бил посочен като лице на което е предоставено управлението на МПС, с което е извършено нарушението. Затова незаконосъобразно е ангажирана отговорността му с атакувания електронен фиш, което като правна последица обуславя неговата отмяна. Не се споделят доводите на жалбоподателя за допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, за неспазване на изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., както и критиките към съдържанието на електронния фиш. Това обаче не променя крайното решение на съда, че атакуваният акт следва да бъде отменен, с оглед гореизложените съображения.

От страна на пълномощника на жалбоподателя са поискани и направените разnosки по делото, а съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния съд страните имат право на присъждане на разnosки по реда на АПК. Съгласно чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разnosките по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В случай на отмяна на електронния

фиш на жалбоподателя се дължат разноски за адвокатско възнаграждение. Особеност в настоящата хипотеза се явява това, че адвокатското възнаграждение не е реално заплатено, а е предоставена безплатна адвокатска помощ на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА. В такъв случай съгласно чл.38, ал.2 от ЗА, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати. Тогава легитимиран да получи присъдената от съда сума е не защитаваната страна, а самият адвокат. При определяне на дължимото възнаграждение, съдът съобрази предмета на делото, а именно обжалван е електронен фиш, с който е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. По силата на чл.36 от ЗА вр. чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минимално дължимото възнаграждение е 400 лв. Делото не представлява фактическа и правна сложност, а реално оказаната от защитника правна помощ се изразява в изготвяне и представяне на молба-становище. Ето защо, възнаграждение в минималния размер от 400 лв. според съда се явява справедливо и обосновано за оказаната адвокатска защита и съдействие от страна на процесуалния представител. При този изход на делото, на административнонаказващия орган не се дължат и не следва да се присъждат поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение. Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5342183, издаден от ОДМВР-Кърджали, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на Г. Е. И. с ЕГН *****, адрес ****, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство на 21.02.2021 г. в гр.Кърджали.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-Кърджали да заплати на адвокат А. Е. М., член на САК, с личен номер ****, адрес на кантората ****, сумата от 400 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за безплатно оказана адвокатска помощ по чл.38, ал.2 вр. ал.1, т.2 от ЗА.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14- дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____